

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3213/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Трајан Романовић, адвокат из ..., ради накнаде за коришћење пољопривредног земљишта, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 50/20 од 25.02.2020. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 50/20 од 25.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 50/20 од 25.02.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 50/20 од 25.02.2020. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначена пресуда Основног суда у Панчеву П бр 1328/2019 од 05.11.2019. године, тако што је усвојен тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде за коришћење пољопривредног земљишта за агро-економску 2015/2016 годину исплати 1.692,33 евра са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати од 02.08.2018. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате и накнади трошкове поступка од 61.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара; а његов захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14), ВКС је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер побијаном одлуком није одступљено од устаљене судске праксе овог суда, а тужени не

прилаже правноснажне судске одлуке у којима је другачије пресуђено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради накнаде за коришћење пољопривредног земљишта поднета је 03.08.2018. године, а тужбени захтев се односи на потраживање у новцу у износу од 1.692,33 евра.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП, искључено право на изјављивање ревизије, па је ревизија туженог недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић